

کد کنترل

120

E

نام:

نام خانوادگی:

محل امضا:

120E

صبح جمعه
۱۳۹۶/۱۲/۴

دفترچه شماره (۱)

«اگر دانشگاه اصلاح شود مملکت اصلاح می‌شود.»
امام خمینی (ره)

جمهوری اسلامی ایران
وزارت علوم، تحقیقات و فناوری
سازمان سنجش آموزش کشور

آزمون ورودی دوره دکتری (نیمه‌تمدد) - سال ۱۳۹۷

رشته ادیان و عرفان (کد ۲۱۳۱)

مدت پاسخگویی: ۱۲۰ دقیقه

تعداد سؤال: ۹۰

عنوان مواد امتحانی، تعداد و شماره سوالات

ردیف	مواد امتحانی	تعداد سؤال	از شماره	تا شماره
۱	مجموعه دروس تخصصی: زبان عربی - ادیان و عرفان	۹۰	۱	۹۰

استفاده از ماشین حساب مجاز نیست.

این آزمون نمره منفی دارد.

حق جانبی، تکبر و انتشار سوالات به هر روش (الکترونیک و...) پس از برگزاری آزمون، برای تمام افراد مجاز نباشد و با عنکبوتی برگزار می‌شود.

* داوطلب گرامی، عدم درج مشخصات و امضا در مندرجات جدول ذیل، بهمنزله عدم حضور شما در جلسه آزمون است.

اینجانب با شماره داوطلبی در جلسه این آزمون شرکت می‌نمایم.

امضا:

■ ■ عین الأصح و الأدق في الجواب للترجمة أو المفهوم أو التعريب (١٠ - ١)

١- «وَلَا تَقْرَأْ مَا لَيْسَ لَكَ بِهِ عِلْمٌ، إِنَّ السَّمْعَ وَالبَصَرَ وَالْفَوَادَ كُلُّ أُولَئِكَ كَانُوا عَنْهُ مَسْؤُلُّا»:

۱) چیزی را که علم آن را نداری دنبال مکن، چه گوش و چشم و دل همگی و بطور جمعی پاسخگوی آن خواهند بود!

۲) بر آنچه بدان وقوف نداری تکیه مکن، زیرا شناوی و بینایی و قلب تو جمعاً در مورد آن سؤال خواهند شد!

۳) از آنچه بدان علم نداری پیروی مکن، چه هر یک از گوش و چشم و دل در مورد آن پاسخگو می‌باشد!

۴) بر چیزی که نمی‌دانی توقف مکن، زیرا شناوی و بینایی و قلب همگی مسؤول آن خواهند بود!

٢- «إِنْ أَقْعَدْ أَحَدًا مِنْكُمُ الْكِبْرَ عَنْ مَكْسِبِهِ وَلِقاءِ إِخْوَانِهِ، فَزُورُوهُ وَعَظِّمُوهُ وَاسْتَظْهِرُوهُ بِفَضْلِ تَجْرِيَتِهِ!»:

۱) اگر کسی از بین شما بخاطر کبر و خودخواهی از کسب روزی باز ایستاد، پس شما او را دیدار کنید و کارش را بزرگ دارید و تجربه‌اش را آشکار کنید!

۲) چنانچه کسی از شما در بزرگسالی از کار کودن و دیدار دوستان ناتوان شد، شما او را دیدار کنید و به بزرگداشت او بپردازید و از تجربه‌اش استفاده کنید!

۳) اگر کهولت سن کسی را از بین شما از کار و کسب و دیدار پارانش بازداشت، به دیدارش بروید و بزرگش دارید و از نعمت تجربه‌اش کمک بگیرید!

۴) چنانچه کسی را کهنسالی از کسب روزی ناتوان کرد و از دیدار برادران منع نمود، پس او را ببینید و بزرگ بدارید و بخاطر تجربه عظیمش یاریش کنید!

۳- «أعوامٌ وصل، كان يتسى طولها ذكر النوى، فكأنها أيام!»:

- ۱) سالهای وصلی که یاد فراق، طولانی بودن آن را از یاد می‌برد، گویی که آن سالها روزهایی بیش تبودند!
- ۲) یاد لحظه‌های فرق سالیان پیوند و آشنایی را کوتاه می‌کند، گویی که آن سالها در چشم من بیش از چند روز نبوده‌اند!
- ۳) بخاطر آوردن جدایی طول مدت آشنایی و وصل را محو می‌کند، انگاری که تمام آن سالها طی چند روز اتفاق افتاده است!

- ۴) سالهای وصل را بخاطر می‌آورم، یاد جدایی از آن سالها مدت طولانیش را از ذهن پاک می‌کند، مثل این است که روزها گذشته است!

۴- «وَتَكْرِمُ جَارِنَا مَادَمَ فِينَا وَتَتَبَعِهِ الْكَرَامَةُ حَيْثُ مَا لِا!»:

- ۱) همسایه خود را مدام که بین ما است اکرامش می‌کنیم، و هر کجا برود کرامت خویش را به دنبال او روانه می‌سازیم!
- ۲) همسایه را تا وقتی در بین ما اقامت دارد احترام می‌کنیم، و چون از ما رویگردان شود باز هم او را اکرام می‌کنیم!
- ۳) هر کس را که به ما جور کند نیز مورد مکرمت خود قرار می‌دهیم، و به هر جا روی بیاورد کرم خویش را در پی او می‌فرستیم!
- ۴) آن کس را که در جوار ما بسر می‌برد در معرض احترام قرار می‌دهیم، و چون به سمتی روانه شود با اکرام به دنبال او می‌رویم!

۵- عین الخطأ:

- ۱) إلَى الله أَشْكُو مِنْ مَعْشِرِ يَعِيشُونَ جَهَّالًا وَ يَمُوتُونَ ضُلَّالًا؛ مِنْ إِذْنِ الله زَيْسَتْ مَنْ كَنَّنَدْ
وَ گَمْرَاهْ مَنْ مِيرَنَدْ، بِهِ الله شَكَائِتْ مَنْ كَنَمْ،
- ۲) لِيَسْ فِيهِمْ سَلْعَةٌ أَبُورُ مِنَ الْكِتَابِ إِذَا ثَلَى حَقَّ تَلَوْتَهُ؛ نَزَدَ آنَانَ كَالَّا يَبِي رُونَقَتَرَ از قَرَآنَ نِيَسَتْ هَرَگَاهَ
آنَطُورَ کَه شَايِسَتَه آنَ است تَلَوْتَ گَرَددَ.
- ۳) وَ لَا سَلْعَةَ أَغْلَى ثَمَنًا مِنَ الْكِتَابِ إِذَا حُرَفَ عَنْ مَوَاضِعِهِ؛ وَ نَهَ كَالَّا يَبِي گَرَانِبَهَا تَرَ از قَرَآنَ اسْتَ هَرَگَاهَ از
مواضعَ خود تحریف گَرَددَ.
- ۴) وَ لَا عَنْهُمْ أَنْكَرَ مِنَ الْمَعْرُوفِ وَ لَا أَعْرَفَ مِنَ الْمُنْكَرِ؛ وَ مُنْكَرَتَرَ از امْرَ بِهِ مَعْرُوفَ نَزَدَ آنَانَ نِيَسَتْ
وَ جَزْ مُنْكَرَ از آنَانَ نَمِي شَنَاسَمْ!

۶- «وَ مَا كَنْتَ مِنْ أَدْرِكَ الْمَلَكَ بِالْمُنْتَنِي وَ لَكِنْ بِأَيَّامِ أَشْبَنَ التَّوَاصِيَا!». عِنْ الْأَقْرَبِ إِلَى مَفْهُومِ الْبَيْتِ:

کَه نَبُودَ اندر جَهَانَ بِی رَنْجَ گَنْجَ!
تا به کَی ای فَلَكَ، این دور مَكْرَرَ دِیدَنَ!
این رَشَتَهَ را بَه نَقْدِ جَوَانِی خَرِيدَهَامَ!
بَازَدَارَدَ پَیادَهَ را ز سَبِيلَ!

- ۱) ای مسیح خوش نفس چونی ز رنج
۲) عمر بگذشت و ندیدیم به خود روزبهی
۳) مَوِي سَپِيدَ را فَلَكمَ بِهِ رَایگَانَ نَدادَ
۴) خَوابَ نَوْشِينَ بِامْدادِ رَحِيلَ

۷- «إن كان لا يُقْنِيك ما يكفيك» فكلّ ما في الأرض لا يُقْنِيك!». عين ما لا يناسب مفهوم البيت:

- فریدون به ملک عجم، نیم سیر!
یا قناعت پر کند یا خاک گورا!
آنکه آن داد به شاهان، به گدایان این دادا
نعمت روی زمین پر نکند دیده تنگ!
- ۱) گدارا کند یک درم سیم سیر
 - ۲) گفت چشم تنگ دنیادوست را
 - ۳) گنج زر گر نبود گنج قناعت بر پاست
 - ۴) روده تنگ به یک نان جوین پر گردد

۸- «گرسنگی و قحطی نمی‌توانند بر جنگجوی شجاع چیره گردند و اورا از مبارزه بازدارند، كما اینکه گرمای سوزان نمی‌تواند بر گیاهان صحرایی تأثیر کنند!». عین الصحيح:

- ۱) لا يمكن للجوع والمجاعة التغلب على المكافحة الباسلة و تمنعه من النضال، كما أن شدة الحر لا تؤثر على الأشجار الصحراوية!
- ۲) إن الجوع والجدب لا يمكن لها الغلبة على كل محارب شجاع و تمنعه عن المحاربة، كما أن حماره القبيط لا يمكن له التأثير على النباتات البرية!
- ۳) إن المجاعة والجوع لا تستطيعان أن تغلب المناضل الباسل و تشغله عن المحاربة، كما أن شدة الحرارة لا يمكن أن تتأثر بالأشجار الصحراوية!
- ۴) لا يستطيع الجوع والمجاعة أن يتغلبا على المناضل الشجاع و يشغلاه عن المناضلة، كما أن حماره القبيط لا تستطيع أن تؤثر على النباتات البرية!

۹- «زنهر از اینکه در بین مردم چون حیله گران زندگی کنید و در بین مسلمین تفرقه بیفکنید!»: عین الخطأ:

- ۱) إياكم و المعيشة بين الناس كعيش الماكرين، و أن تفرقوا بين المسلمين!
- ۲) إياكم إياكم أن تعيشوا بين الناس عيشة الماكرين و تشقو عصا المسلمين!
- ۳) حذار من العيش بين الأئمّة كما يعيش المحتالين و أن لا تشقو عصا المسلمين!
- ۴) أحذركم من أن تعيشوا بين الأئمّة عيش المحتالين و أن تتبّعوا الفرقة بين المسلمين!

۱۰- «برخی از صنایع ادبی در ضربالمثلهای عربی نفوذ کرده بود، اما در تمام آنها عمومیت نداشت، بلکه بسیاری از این ضربالمثلها خالی از هر نوع فن و بیانی بود، زیرا ضربالمثلها عادتاً در زبان محاوره رایج است!». عین الصحيح:

- ۱) كانت قد تسربت الأمثال العربية في المجتمع العربي دون بعضه، والأمثال الأدبية هذه كثيرة ما كانت خالية عن الفن و البيان، وكانت تسود في لغة التحاور كالعادة!
- ۲) بعض الصنائع الأدبية كانت قد تسربت في الأمثال العربية، ولكنها لا تعم كلها، بل كثير من هذه الأمثال كانت مغسولة من كل فن و بيان، لأن الأمثال تجري في لغة التخاطب عادة!
- ۳) من الصنائع الأدبية ما كانت تتفذ في الأمثال العربية، ولكن لا تشمل كل ذلك، بل كثيرة ما كانت الأمثال تضرب دون أي فن و بيان، لأن الأمثال هذه جارية في لغة الحوار كالعادة!
- ۴) كانت الصنائع الأدبية تدخل في أمثال اللغة العربية، ولكنها لا توجد في كلها، بل الأمثال العربية كانت تخلو من الفن و البيان كثيراً، و عامة الناس تستفيد منها في لغتها الدارجة عادة!

■ ■ عین المناسب للجواب عن التشكيل (۱۱-۱۳)

۱۱- عین الصحيح:

- ۱) إنما من علمات الفقه الحلم و الصنم!
- ۲) التواضع أن تعطى الناس ما تُحب أن تُعطِّاها!
- ۳) من أنصاف الناس من نفسي رضي به حكماً بغيره و لأشك فيه!
- ۴) العامل عن غير بصيرة كالسائل على غير الطريق، لا يزيد سرعة السير إلا البعد!

۱۲- عین الخطأ:

- ۱) ممّا لا شك فيه أن حملة العلم في الملة الإسلامية كان أكثرهم العجم،
- ۲) و السبب في ذلك أن الملة في أولها لم يكن فيها علم و لا صناعة لعفنتى أحوال السداجة و البداءة،
- ۳) و إنما أحكام الشريعة التي هي أوامر الله و ثوابه كان الرجال يقلونها في صدورهم،
- ۴) وقد عرفوا مأخذها من الكتاب و السنة بما تلقوه من صاحب الشرع و أصحابه!

۱۳- عین الخطأ:

- ۱) إن الذين لم يهلكم الحب أجنحة لا يستطيعون أن يطيروا إلى مأواه الغيوم،
- ۲) ليروا ذلك العالم لسحرِي الذي طافت فيه روحِي في تلك الساعة المُحزنة،
- ۳) إن الذين لم يثذهم الحب أثياغا لا يسمعون الحب متكلماً،
- ۴) فهم و إن فهموا معاني هذه الصفحات الضئيلة لا يمكنهم أن يروا ما وراء ذلك!

■ ■ عین الصحيح عن الإعراب و التحليل الصرفی (۱۴ - ۱۸)

۱۴- «ذلك أن لم يكن ربك مهلك القرى بظلم و أهلها غافلون»:

- ۱) أن: مخففة «أن» المشبهة بالفعل، اسمها ضمير الشأن، و الجملة اسمية و خبر للمبتدأ «ذلك»
- ۲) أهل: اسم جمع، و مرفوع على الابداء، و الجملة اسمية و حالية، و صاحب الحال «مهلك» و الرابط ضمير «ها»
- ۳) يكن: فعل مضارع و مجزوم بحرف لم، و علامة جزمه حذف حرف العلة؛ من الأفعال الناقصة و اسمه «رب»
- ۴) القرى: جمع تكسير (مفرده: قرية، مؤنث)، مضاد إليه و مجرور محلّاً في اللطف، و في المعنى نائب فاعل لشبيه الفعل «مهلك»

۱۵- «وَ كَأْيَنْ مِنْ قَرِيَّةٍ هِيَ أَشَدُّ قَوَّةً مِنْ قَرِيَّتَكَ الَّتِي أَخْرَجْتَ أَهْلَكَنَاهُمْ فَلَا نَاصِرٌ لَّهُمْ». عَيْنَ الصَّحِيحِ عَنِ الْجَمْلَتَيْنِ «هِيَ أَشَدَّ» وَ «أَهْلَكَنَاهُمْ»:

۱) نَعْتُ لِلْمَنْعُوتِ «قَرِيَّةٍ» / خَبَرُ الْمُبْدَأِ «كَأْيَنْ»

۲) خَبَرُ الْمُبْدَأِ «كَأْيَنْ» / خَبَرُ بَعْدِ خَبَرِ الْمُبْدَأِ «كَأْيَنْ»

۳) حَالٌ لِذِي الْحَالِ «قَرِيَّةٍ» / صَلَةُ ثَانِيَةٍ لِلْمَوْصُولِ «الَّتِي»

۴) حَالٌ لِصَاحِبِ الْحَالِ «قَرِيَّةٍ» / مُسْتَأْنَفٌ لَا مَحْلٌ لَهَا مِنْ الإِعْرَابِ

۱۶- «أَتَوْنِي زِيرُ الْحَدِيدِ حَتَّى إِذَا سَاوَى بَيْنَ الصَّدَفَيْنِ قَالَ انْفَخُوا حَتَّى إِذَا جَعَلَهُ نَازًا قَالَ أَتَوْنِي أَفْرَغْ عَلَيْهِ قَطْرًا». عَيْنَ الصَّحِيحِ:

۱) سَاوَى: فَعْلٌ ماضٍ مِنْ بَابِ مِفَاعِلَةٍ وَ لَفِيفِ مَقْرُونٍ، وَ فَاعِلُهُ الضَّمِيرُ الْمُسْتَتَرُ فِيهِ جَوَازًا تَقْدِيرِهِ «هُوَ» وَ الْجَمْلَةُ فَعْلِيَّةٌ وَ فِي مَحْلِ نَصْبٍ عَلَى الظَّرْفِيَّةِ!

۲) أَتَوْا (الْأُولَى): فَعْلٌ أَمْرٌ مِنْ الْمَجْزَدِ الْثَلَاثِيِّ، مَعْتَلٌ وَ نَاقِصٌ (إِعْلَالُهُ بِالْحَذْفِ)، وَ مَبْنَىٰ عَلَى حَذْفِ نَوْنِ الإِعْرَابِ

۳) قَطْرًا: مُنْتَازٌ عَلَيْهِ، وَ هُوَ إِمَّا مَفْعُولٌ ثَانٌ لِفَعْلِ «أَتَوْا» أَوْ مَفْعُولٌ لِفَعْلِ «أَفْرَغْ» وَ الْعَالِمُ الْآخَرُ مُسْتَغِنٌ عَنِ الْمَعْمُولِ

۴) أَفْرَغْ: مُنْتَازٌ عَلَيْهِ، مَجْزَدٌ ثَلَاثِيٌّ وَ جَوَابٌ طَلْبٌ وَ مَجْزُومٌ عَلَى أَنَّهُ جَوَابٌ لِشَرْطِ مَحْذُوفٍ مَعَ أَدَانَهِ

۱۷- «مَا مَلُومُ الْمَتَائِيِّ» وَ «مَا مَشْكُورُونَ الْبَخَلَاءِ». عَيْنَ الصَّحِيحِ عَنِ الْكَلْمَتَيْنِ «الْمَتَائِيِّ» وَ «مَشْكُورُونَ»:

۱) صَفَةٌ مُشَبَّهَةٌ عَلَى وَزْنِ اسْمِ الْفَاعِلِ، مُبْدَأٌ مُؤَخَّرٌ وَ مَرْفُوعٌ بِضَمَّةٍ ظَاهِرَة / اسْمٌ «مَا» شَبِيهُ بِلِيسٍ وَ مَرْفُوعٌ بِالْوَالِوِ

۲) اسْمٌ فَاعِلٌ وَ مَصْدِرُهُ «تَائِيٌّ» وَ نَائِبٌ فَاعِلٌ لِشَبَهِ الْفَعْلِ «مَلُومٌ» / اسْمٌ مَفْعُولٌ وَ خَبَرٌ مَقْدَمٌ وَ مَرْفُوعٌ بِالْوَالِوِ

۳) فَاعِلٌ لِشَبَهِ الْفَعْلِ «مَلُومٌ» وَ مَرْفُوعٌ بِضَمَّةٍ مَقْدَرَةٍ / صَفَةٌ مُشَبَّهَةٌ وَ هُوَ «فَعْوُلٌ» بِمَعْنَى مَفْعُولٌ، وَ مُبْدَأٌ وَ مَرْفُوعٌ

۴) مشْتَقٌ وَ اسْمٌ فَاعِلٌ وَ مَصْدِرُهُ «تَائِيٌّ» وَ مَرْفُوعٌ بِضَمَّةٍ مَقْدَرَةٍ / مشْتَقٌ وَ اسْمٌ مَفْعُولٌ وَ شَبَهُ الْفَعْلِ وَ فَاعِلٌ لِشَبَهِ «الْبَخَلَاءِ»

۱۸- «عَلَيْكُمْ بِالْتَّوَاصِلِ وَ التَّبَادُلِ، وَ إِيَّاكُمْ وَ التَّدَابِرِ وَ التَّقَاطِعِ!». عَيْنَ الصَّحِيحِ عَنِ اعْرَابِ «عَلَيْكُمْ» وَ «إِيَّاكُمْ»:

۱) شَبَهٌ جَمْلَةٌ وَ خَبَرٌ مَقْدَمٌ وَ جَوَابٌ / مَحْدُورٌ مِنْهُ وَ مُبْدَأٌ وَ مَرْفُوعٌ مَحْلًا

۲) جَارٌ وَ مَجْرُورٌ وَ مَحْدُورٌ مِنْهُ / اسْمٌ فَعْلٌ مَرْتَجِلٌ وَ فَاعِلٌ ضَمِيرٌ «كُمْ» الْبَارِزُ

۳) اسْمٌ فَعْلٌ مَنْقُولٌ مِنَ الْجَارِ وَ الْمَجْرُورِ / مَفْعُولٌ بِهِ لِفَعْلٌ مَحْذُوفٌ مِنْ بَابِ التَّحْذِيرِ

۴) مَفْعُولٌ بِهِ لِفَعْلٌ مَحْذُوفٌ مِنْ بَابِ الإِغْرَاءِ / مَحْوُلٌ مِنَ الضَّمِيرِ الْمُنْتَصِلِ لِتَعْذُّرِ تَفَرِّدِهِ

■ ■ عين المناسب للجواب عن الأسئلة التالية (١٩ - ٣٠)

١٩- عين الخطأ عن صيغة الأسماء التي أشير إليها بخط:

- ١) «قالوا معدنة إلى ربكم» (مصدر ميمي)
- ٢) سبّح الله تسبيحة (اسم النوع أو الهيئة)
- ٣) «يظلون بالله غير الحق ظن الجاهليه» (مصدر صناعي)
- ٤) أطلب الإجابة عند اقشعرار الجلد و عند إفاضة العبرة! (مصدر رياعي مزيد)

٢٠- عين ما فيه لام الجمود:

- ١) جُد في حياتك لتسود الآخرين!
- ٢) و ما كان الله ليطلع عباده على الغيب!
- ٣) و من يحفر بئراً ليصرع واحداً
- ٤) نبئ يرى ما لا ترون و ذكره

٢١- عين اسم الفعل بمعنى الأمر:

- ١) مه، ما هذا الفضول!
- ٢) هيهات الذلة متا!
- ٣) بخ لك على هذا التقىم!
- ٤) شتان ما بين المجتهد و الكسلان!

٢٢- عين الصحيح عن المصقر للأسماء التالية: بنت، اسم، كتاب، سوداء:

- ١) بنىٰت، اسٰم، كٰتِب، سوٰيَدا
- ٢) بنىٰت، اسٰم، كٰتِب، سوٰيَدا
- ٣) بنىٰة، سميٰ، كٰتِب، سوٰيَداء

٢٣- عين ما ليس فيه حرف جز زائد:

- ١) «أليس الله بأحكم الحاكمين»
- ٢) «و ما الله بعافل عما تعملون»
- ٣) «ما نرى في خلق الرحمن من تفاوت»
- ٤) «كتاب أنزلناه إليك لتخرج الناس من الظلمات إلى النور»

٢٤- عين ما لم يتقدّم الخبر وجوابها:

- ١) أين أخوك، ما رأيته منذ مذءاه!
- ٢) إثما شجاع من يحارب شيطان نفسه!

٢٥- عين الخطأ (في العدد):

- ١) إنه أتى لنا بمائة دليل و نيف ليثبت مذعاه!
- ٢) له ستٌ و نيف من المقالات العلمية البارعة!
- ٣) يدرس في كلٰيٰتنا ألف و نيف من الطلبة و الطالبات!
- ٤) كان يطالعنا من الأجرة تسعين و نيفاً من التومانات!

- ۲۶- عین حرف «لا» لیست لنفي الجنس:

- (۱) لا عمل خير ضائع و لا عمل سوء راجح!
- (۲) لا مهملا واجباته ناجح!
- (۳) لا في الصفت معلم و لا طالب!
- (۴) لا ضدن مجتمعان!

- ۲۷- عین الخطأ نحوياً:

- (۱) كفى بالمرء خيانة أن يكون أميناً للخونة!
- (۲) كل إباء يتضح بما فيه!
- (۳) من أراد البقاء ليوطّن نفسه على المصائب!
- (۴) الوضيغ من وضع نفسه!

- ۲۸- عین العبارة التي جاء فيها المفعول المطلق مزتين:

- (۱) جلست على الكرسي جلوساً صحيحاً!
- (۲) كتب كتاباً لم يكتب أحد مثله!
- (۳) علمته الدرس مزتين اثنين!
- (۴) مشيت مشياً لا يمشيه أحد!

- ۲۹- عین الصحيح في المفعول لأجله:

- (۱) على المؤمن أن لا يكذب في حياته ادخاراً للمال فقط!
- (۲) إنها طالعت هذه المقالة و جمعت آراء كاتبها إفاده منه!
- (۳) قمنا بإقامة الحصون حولنا إحاطة العدو اللاؤد بنا!
- (۴) يبجل الناس الإنسان الصادق حباً لصدقه في العمل!

- ۳۰- عین الخطأ في إعراب المستثنى:

- (۱) ما نجح من طلبات صفتنا إلا عشرين منها!
- (۲) لم يبق في الصفت إلا خمسة و عشرين من الطلبة!
- (۳) لن يفوز في السباق إلا هؤلاء المتأثرون في التدريب!
- (۴) لم يفز في سباق العام الماضي إلا المتأثرون والمتاثرون!

- ۳۱- کدام مطلب در مورد «دئسیم (Deism)»، درست است؟

- (۱) با مکافشه، می‌توان خدا را شناخت.
- (۲) با عقل، می‌توان خدا را شناخت.
- (۳) خدا، پس از آفرینش در آن دخالت دارد.
- (۴) خدا، پیامبرانی برای هدایت انسان‌ها مبعوث گردانیده است.

- ۳۲- چرا آلبرخت ریجل، معتقد است که رستگاری مسیحی، تنها در جمع مشارکتی کلیسا ممکن است؟

- (۱) چون کلیسا، بدن مسیح است.
- (۲) چون کلیسا، واسطه میان خدا و انسان است.
- (۳) چون مسیحیت تنها می‌تواند در جامعه‌ای زنده، تجربه شود.
- (۴) چون آموزه‌های الهیاتی، تنها از طریق کلیسا منتقل می‌شود.

- ۳۳- ملاک «شلایر ماخر» برای بررسی الهیات، چیست؟
- (۱) همخوانی آن با سنت مسیحی
 - (۲) همخوانی آن با آموزه‌های عهد جدید
 - (۳) همخوانی آن با تجربه ثبت شده در کتاب مقدس
 - (۴) همخوانی آن با تجربه ثبت شده در عهد جدید
- ۳۴- کدام جریان، خود را واسطه میان سنت‌گرایی مسیحی و نفی کل مسیحیت می‌داند؟
- (۱) الهیات امید
 - (۲) الهیات جدید
 - (۳) پروتستان لیبرال
- ۳۵- آوگوستین، رابطه عهد قدیم و عهد جدید را چگونه می‌دانست؟
- (۱) عهد جدید، در عهد قدیم پنهان است.
 - (۲) عهد قدیم و عهد جدید، بی‌ارتباط هستند.
 - (۳) عهد قدیم، جنبه اخلاقی و عهد جدید جنبه ایمانی دارد.
 - (۴) از طریق عهد قدیم، می‌توان به عهد جدید راه یافت.
- ۳۶- اریگن، برای کتاب مقدس، سه معنا قائل است، آن سه کدامند؟
- (۱) ظاهری، عرفانی، معنوی
 - (۲) ظاهری، اخلاقی، تاریخی
 - (۳) عرفانی، تاریخی، عقلانی
- ۳۷- هسته مرکزی «همستی‌شناسی» لانوتزو و چوانگ تزو، چیست؟
- (۱) حقیقت هستی روای است.
 - (۲) حقیقت هستی شانگتی است.
 - (۳) حقیقت هستی خانوش است.
 - (۴) حقیقت هستی تائوی متین است.
- ۳۸- از نظر کنفووسیوس، اجرای چونگ و شو به معنای اجرای چیست؟
- (۱) جن
 - (۲) ای
 - (۳) بی
 - (۴) چی
- ۳۹- کدامیک دین و شعر را مبین تخیل انسانی می‌داند؟
- (۱) موتزو
 - (۲) هسون تزو
 - (۳) منسیوس
 - (۴) کنفووسیوس
- ۴۰- لانوتزو، انسانی را که به شناخت خود نائل آمده است، چه می‌نامد؟
- (۱) کامل
 - (۲) باهوش
 - (۳) به ناو رسیده
 - (۴) اشراق یافته
- ۴۱- از نظر منسیوس، روش پرورش روحیه بزرگ دو جنبه دارد، آن دو کدامند؟
- (۱) هماهنگی با طبیعت - نوع دوستی
 - (۲) درگ تائو - گردآوری پرهیزگاری
 - (۳) درگ تائو - تشخیص خطأ و صواب
 - (۴) تشخص خطأ و صواب - گردآوری پرهیزگاری
- ۴۲- درباره شأن والای حضرت موسی (ع) نسبت به انبیاء دیگر بنی اسرائیل، موسی بن میمون، کدام مشخصه‌ها را برای حضرت موسی قائل است؟
- (۱) میقات، پیشگویی، بستن عهد
 - (۲) واقعه خروج، دریافت الواح، دیدار خدا در روایا
 - (۳) مواجهه رو در رو با خدا، بستن عهد، دریافت شریعت
 - (۴) مواجهه رو در رو با خدا، نزول کتاب، دریافت شریعت
- ۴۳- «اعتقادنامه سنتی یهودیان» در ۱۳ اصل اعتقادی، توسط کدام جریان یهودی و در کجا مورد تجدیدنظر قرار گرفت و به ۱۳ اصل و معیار وفاداری در قالب اصول اخلاقی، تعریف شد؟
- (۱) یهود اصلاحگر - آلمان
 - (۲) یهودیان محافظه‌کار - لهستان
 - (۳) نهضت بازسازی خواهان - آمریکای شمالی

- ۴۴- الیاس ویلنایی، «علم الیقین» خود را از کدام طریق به دست آورده و طریقت او به چه چیزی معروف است؟
- (۱) نماز - حسیدیم
 - (۲) فیض الهی - قرائیم
 - (۳) تفکر در طبیعت - قرائیم
 - (۴) مطالعه تورات - حسیدیم
- ۴۵- آرای موسی بن میمون، در کدام مورد، کاملاً تحت تأثیر روش عقلانی وی بوده و تفسیری در مخالفت با دیگر اندیشمندان یهودی قرون وسطا، ارائه داده است؟
- (۱) ایمان، وحی، نبوت
 - (۲) نفی خلقت، معجزه، نبوت
 - (۳) ایمان، معجزه، جشن‌های یهودی
 - (۴) نفی خلقت، شریعت، جشن‌های یهودی
- ۴۶- کدام مطلب در مورد سعدیا، درست است؟
- (۱) مانند متكلمان، اصل علیت را منکر بود.
 - (۲) او به آفرینش از عدم و در زمان، اعتقاد نداشت.
 - (۳) دستورهای وحیانی را خالی از عنصر عقل می‌دانست.
 - (۴) تفاوت میان عقل و ایمان را در روش آن دو می‌دانست.
- ۴۷- یکی از آگمه‌ها (منابع شیواپرستی)، که معتبرترین مجموعه مقدس شیواتیزم است و اعتبار ودای را نیز پذیرفته، کدام است؟
- (۱) کامیکا
 - (۲) وینایه
 - (۳) دارشنا
 - (۴) آدی‌گرن
- ۴۸- کدام عبارت، دیدگاه مشترک زردشتی (به دین) و زروانی را نشان می‌دهد؟
- (۱) در هر دو صورت دین، اهوره مزدا، آگاه مطلق و قادر مطلق است.
 - (۲) در هر دو صورت دین، اهربیمن نه تنها در کی خلاق دارد، بلکه حاکمیت بلا منازع بر جهان هم دارد.
 - (۳) در هر دو صورت دین، دومینیوی همزاد نه بالقطعه بلکه به انتخاب خود به بدی و خوبی می‌گرایند.
 - (۴) به دین و بدعت گزاران زروانی، هر دو آفرینش را به عنوان کرامتمندی زمان و فضای بی کرانه می‌پنداشتند.
- ۴۹- کدام مورد، از متون یهلوی است که در آن از روی مکاشفه، حوادث جهان پیش‌گویی شده است؟
- (۱) وجرکرد دینی
 - (۲) یادگار جاماسبی
 - (۳) زند و همن یسن
 - (۴) ارداویرافنامه
- ۵۰- کدام مورد، از مکاتب فلسفی هند است که جایگاه رهایی و آزادی انسان را نه دستیابی به معرفت ناب می‌داند و نه رسیدن به برکت، بلکه آن را عبارت از رسیدن به وضعیت بی‌کیفیتی محض می‌داند؟
- (۱) نیایه
 - (۲) مادیمیکه
 - (۳) واششیکه
 - (۴) دوایته دوایته
- ۵۱- کدام مورد، یشتبی است که به ایزد عدالت تقدیم شده است و مهم‌ترین مطلب آن درباره انواع «وَر» است؟
- (۱) رشن یشت
 - (۲) رام یشت
 - (۳) گوش یشت
 - (۴) بهرام یشت
- ۵۲- کدام‌یک از ایزدان مانوی بعد از شکست دادن دیوها، از تن آن‌ها آسمان و زمین و خورشید و ماه را ساخت؟
- (۱) بام ایزد
 - (۲) مهر ایزد
 - (۳) نریسه ایزد
 - (۴) ایزد یسوع درخشان
- ۵۳- در باب یستای هفت فصل، کدام عبارت درست است؟
- (۱) اهوره مزدا در یستای هفت فصل، همکار می‌ترانشمرده می‌شود.
 - (۲) اهمیت دروغ و نیروی اهربیمن در این بخش از اوستا بیشتر از گاهان نشان داده می‌شود.
 - (۳) یستای هفت فصل، مقدمات دینی لازم را برای شکل‌گیری مفاهیم گاهانی فراهم می‌کند.
 - (۴) به هیچ وجه ذکری از دروغ و نیروهای اهربیمن بهمیان نمی‌آید، برخلاف گاهان که همواره از دروغ سخن گفته می‌شود.

- ۵۴- کدام یک از سرودهای ودایی، موقعیت ابتدایی حیات را توصیف می‌کند؟
- (۱) ناسدیه، مندله دهم سرود ۱۲۹
 (۲) پرجایتی، مندله دهم سرود ۱۲۱
 (۳) ویشو کرمن، مندله دهم سرود ۸۲
 (۴) پروشه سوکته، مندله دهم سرود ۹۰
- ۵۵- در سنت بودایی، به سرزمین برگت و سعادت چه می‌گویند؟
- (۱) شیلا (۲) دهرمه (۳) سوخاوتی (۴) تتهاگته
- ۵۶- کدام مورد، از اوپانیشادهایی است که بخشی از رویکرد آئین‌گرایانه براهمنه‌ای را در خود حفظ کرده است؟
- (۱) کته اوپانیشاد (۲) آرنیکه اوپانیشاد (۳) چاندوگیه اوپانیشاد
 (۴) شوترا شوترا اوپانیشاد
- ۵۷- کدام مورد، از کتب مقدس مکتب ویشنویزم است که چکیده آموزه‌ها و آئین‌های مربوط به خدمات معبد را دربردارد؟
- (۱) آگمه‌ها (۲) رامايانه (۳) پورانه (۴) ایتی‌هاسا
- ۵۸- مجموع دعاهايی که مجمع کبیر در دوره دوم معبد تألیف نمود، چه نام داشت؟
- (۱) شمونه (۲) تفیلا (۳) تفلین (۴) مینحا
- ۵۹- بخش قدashیم میشنا، به طور کلی به احکام مربوط به کدام مورد اختصاص دارد؟
- (۱) شمیط و بیکوریم (۲) معبد و قربانیان (۳) تعهدات و مجازات (۴) روز شبّات و ایام روزه
- ۶۰- کدام مورد انبیا را از حکما، متمایز می‌سازد؟
- (۱) انبیا واقع‌گرا و حکما آرمان‌گرا بودند.
 (۲) انبیا فاقد احساسات تند و حکما سرشار از شور و اشتیاق بودند.
 (۳) سخنان انبیا همچون کلام واعظی زبان‌آور، اما سخنان حکما همچون کلام آموزگاری خردمند بود.
 (۴) وظیفه انبیا شناساندن راه معرفت به خدا و وظیفه حکما نشان دادن چگونگی کاربرد این معرفت در قلمرو حیات و عمل مؤمنان بود.
- ۶۱- از دیدگاه ترمذی، کدام مطلب درباره «منشأ و امکان تبدیل کیفیات منفی به مثبت»، درست است؟
- (۱) تبدیل کیفیات منفی به مثبت ممکن نیست.
 (۲) تبدیل کیفیات منفی به مثبت، ممکن و منشأ آن نفس است.
 (۳) تبدیل کیفیات منفی به مثبت، ممکن و منشأ آن قلب است.
 (۴) تبدیل کیفیات منفی به مثبت، ممکن و منشأ آن عقل است.
- ۶۲- کدام عبارت در مورد «عطایای ذاتی»، درست و مناسب‌تر است؟
- (۱) عطایایی است که مبدأ آن اسماء فعل و یا صفت الهی است.
 (۲) عطایایی که مبدأ آن ذات بدون اعتبار، صفتی از صفات الهی است.
 (۳) عطایایی است که مبدأ آن ذات به اعتبار صفتی از صفات است.
 (۴) عطایایی است که مبدأ آن ذات الهی بدون اعتبار صفات الهی است و در عین حال به‌واسطه اسماء و صفات الهی حاصل می‌گردد.

- ۶۳- «نفت» در عرفان، به کدام معنا است؟
- (۱) دمیدن به آرامی
 - (۲) دمیدن روح در جسد
 - (۳) استعاره‌ای از القاء علوم و هبی و عطایای الهی از سوی حق
 - (۴) تعیین نفس رحمانی به صورت مظہری از مظاہر اسماء الهی
- ۶۴- تعبیر قرآنی «فلله الحجه البالغة» در عرفان، به چه چیزی تأویل و تفسیر می‌گردد؟
- (۱) اسماء الهی
 - (۲) اعیان ثابت
 - (۳) اعیان خارجی
 - (۴) ثابتات ازلی
- ۶۵- کدام عبارت درباره «فیض اقدس»، درست و مناسب‌تر است؟
- (۱) تجلی حبی ذاتی
 - (۲) تجلی به حسب اسم الاول و الباطن
 - (۳) تجلی عینی به حسب اسم الآخر و الظاهر
 - (۴) تجلی حبی ذاتی به حسب اسم الاول و الباطن
- ۶۶- نسبت آدم و عالم در عرفان، کدام است؟
- (۱) آدم روح عالم و عالم به منزله جسد آن است.
 - (۲) دو حقیقت متباین‌اند، که هر کدام به نحو مستقل از روح و جسد برخوردارند.
 - (۳) آدم و عالم، دو اعتبار متغیر و در حقیقت یک چیزند، لذا تعبیر روح و جسد درباره آن دو مجاز است.
 - (۴) عالم، روح و حقیقت متجمل در آدم است و از این رو آدم، صورت و جسد عالم به حسب مرتبه جزئی خویش است.
- ۶۷- مراد از «اسم الاسم» چیست؟
- (۱) لفظی است که دلالت بر صفات الهی دارد و نه ذات حق.
 - (۲) ذات حق مأخوذه با تعیین مرتبه‌ای از مراتب صفات الهی است.
 - (۳) لفظ دال بر ذات الهی از حیث تعیین به حسب صفتی از صفات الهی است.
 - (۴) حقیقتی است در مقام تجلی و ظهور که ذات مطلقه را حکایت می‌کند.
- ۶۸- نسبت مشیت الهی با اراده حق، چیست؟
- (۱) مشیت به حسب تعریف و کارکرد، عین اراده است.
 - (۲) مشیت، اخص اراده و تنها به اعدام اشیاء تعلق می‌گیرد.
 - (۳) مشیت، اخص از اراده و تنها به ایجاد اشیاء تعلق می‌گیرد.
 - (۴) مشیت، اعم از اراده و به ایجاد و اعدام اشیاء، هر دو تعلق می‌گیرد.
- ۶۹- علت غایی آفرینش عالم در عرفان، چیست؟
- (۱) رؤیت الهی نسبت به ذات خویش، در آینه وجود حقیقت انسان است.
 - (۲) خلق موجودات، مستعد وجود به حسب جود و فیاضیت ذاتی حق است.
 - (۳) رؤیت الهی نسبت به ذات خویش، در آینه وجود حقایق تفصیلی عالم است.
 - (۴) رؤیت الهی نسبت به ذات خویش، در مرتبه ذات به حسب صورت اسماء است.
- ۷۰- مراد از «کون جامع» در عرفان اسلامی، به‌ویژه عرفان محیی‌الدینی چیست؟
- (۱) روح محمدی (ص) است.
 - (۲) آدم ابوالبشر (ع) است.
 - (۳) حقیقت محمدیه (ص) است.
 - (۴) حقیقتی است که جامع اسرار الهی و حقایق عالم مختلف است.

- ۷۱- کدام مطلب درباره «اسماء حسنای الهی»، درست است؟
- (۱) همان اسماء ملفوظه در کتاب و سنت است.
 - (۲) همان اسماء منشأ اعیان ثابت و خارجی است.
 - (۳) همان اسماء کلیه هفتگانه از اسماء الهی است.
 - (۴) همان اسماء احصاء در حدیث نبوی (۹۹ اسم) است.
- ۷۲- کدام عبارت در مورد «عبیر العاشقین روزبهان بقلی»، درست است؟
- (۱) تلخیصی از سوانح العاشق احمد غزالی و شرح مفصل خود او
 - (۲) تلخیصی از مقامات عشق دیلمی و شرح مفصل خود او
 - (۳) شرح مفصل تمہیدات عین القضاة همدانی
 - (۴) شرح مفصل عطف الالف دیلمی
- ۷۳- عبارت «علیکم بحفظ السرایر فانه مطلع على الفسایر» به کدام مورد اشاره دارد؟
- (۱) مراقبه
 - (۲) بصیرت
 - (۳) علم خدا
 - (۴) حفظ اسرار
- ۷۴- به نظر ابونصر سراج، در کتاب اللمع، فرق بین مؤمن و عارف، کدام است؟
- (۱) للعارف قلب و لیس للمؤمن قلب
 - (۲) المؤمن ينظر بالله عزوجل و العارف ينظر بنور الله
 - (۳) المؤمن ينظر بنور الله و العارف ينظر بالذکر و لا يطمن العارف سواه
 - (۴) قلب العارف يطمئن بالذكر و لا يطمئن العارف سواه
- ۷۵- عبارت «من صبر في الله تعالى، فمرة يصبر على المكاره ومرة يعجز» اشاره به کدام مورد دارد؟
- (۱) متضرر
 - (۲) صابر
 - (۳) صبور
 - (۴) صبور
- ۷۶- بیت: «از دوست پیام آمد گاراسته کن کار اینک ... مهر دل پیش آر و فضول از میان بردار اینک ...» از ابوسعید ابیالخیر، به ترتیب به چه چیزهایی اشاره دارد؟
- (۱) طریقت - حقیقت
 - (۲) شریعت - طریقت
 - (۳) شریعت - محبت
 - (۴) شریعت - حقیقت
- ۷۷- از ویژگی‌های ابوالحسین نوری، استغراق در چیست؟
- (۱) فنا و علاقه به ورع
 - (۲) بسط و علاقه به زهد
 - (۳) قبض و علاقه به حفظ شریعت
 - (۴) فبض و آسان‌گیری در شریعت
- ۷۸- فتوت، بدان‌گونه که نزد ملامتیان نیشابور تعلیم می‌شد، مخصوصاً به کدام مورد مبتنی بود؟
- (۱) اجتناب از ریا و التزام به صدق
 - (۲) تحکیر نفس و التزام به صدق
 - (۳) اجتناب از شهرت و التزام به زهد
 - (۴) تحکیر دنیا و التزام به تقوی
- ۷۹- فیض کاشانی، در مسئله که یادآور بود و مسئله که منائر از بود، مورد طعن و انکار متشرعه واقع شد.
- (۱) جواز غنا / ابن عربی / وحدت وجود / ملاصدرا
 - (۲) جواز غنا / غزالی / وحدت وجود / ابن عربی
 - (۳) کلام / خواجه تصیر / وحدت شهود / شاه نعمت الله ولی
 - (۴) تمایلات عرفانی / ابوسعید ابیالخیر / تمایلات فلسفی / ملاصدرا
- ۸۰- بدایت و نهایت سیر سالک در رساله صفیر سیمرغ شیخ اشراق چیست؟
- (۱) طلب و بقا
 - (۲) معرفت و بقا
 - (۳) توبه و فنا
 - (۴) معرفت و فنا

- ۸۱- عبارت « تكون أنت ذاك » به عنوان خطاب الهی در حق است، درست شبیه عبارت سانسکریت « اوپاد نیشادها که خطاب به است.
- (۲) جنید - وجود مطلق
 (۳) بازیزد - وجود مطلق
 (۴) ابوسعید ابی‌الخیر - وجود فانی
- ۸۲- کدام اثر سنایی در سفر روحانی به عالم آسمانی را، بیشتر از باقی آثار وی، پیشرو کمدم الهی دانسته‌اند؟
- (۱) الاهی نامه
 (۲) طریق التحقیق
 (۳) حدیقة الحقيقة
 (۴) سیر العباد الی المعاد
- ۸۳- در کدام اثر، ردیای تأثیر افکار حکیم ترمذی را بر علمای صوفیه نمی‌توان یافت؟
- (۱) احیاء علوم الدین اثر غزالی
 (۲) الفتوحات المکیه اثر ابن عربی
 (۳) اواخر کتاب الروح اثر ابن قیم جوزیه
 (۴) منازل السائرین اثر خواجه عبدالله انصاری
- ۸۴- ابن عربی، نماد تنزیه عقلی و تنزیه ذوقی را به ترتیب چه کسی می‌داند؟
- (۱) نوح - ادریس (۲) ابراهیم - عیسی (۳) نوح - آدم (۴) ادریس - موسی
- ۸۵- به نظر ابن عربی، این هستند که وجود جهان یا همان عالم مخلوق را در خواست دارند.
- (۱) حق مطلق (۲) اسماء حسنی (۳) ذات احادیث (۴) حق به لحاظ ذات مطلق
- ۸۶- بیت «عاشقم بر قیرو بر لطفش به جدَّ ای عجب من عاشق این هر دو ضدَّ، از مثنوی مولوی، به کدام مورد اشاره دارد؟
- (۱) محبت (۲) لطف (۳) رضا (۴) شوق
- ۸۷- در بیت: «در آ در وادی ایمن که ناگاه درختی گویدت ائی آتا الله»، مراد از «وادی ایمن» چیست؟
- (۱) طریق حق (۲) حقیقت انسانی (۳) طریق تصفیه دل (۴) طریق آرامش دل
- ۸۸- آیه «ما تری فی خلق الرحمن من تفاوت»، به کدام مورد اشاره دارد؟
- (۱) تجلی رحیمی (۲) رحمت امتنانی (۳) تجلی خاص الهی
- ۸۹- در بیت: «یکی خط است ز اوَل تا به آخر بر او خلق جهان گشته مسافر»، مراد از «اوَل و آخر» به ترتیب، چیست؟
- (۱) مبدأ - معاد (۲) عقل اول - مرتبة انسانی (۳) عالم لاهوت - عالم ناسوت
- ۹۰- مقام «جمع جمع»، عبارت از چیست؟
- (۱) شهود خلق است قائم به حق (۲) شهود حق است بی خلق
- (۳) شهود حق است بی خلق

